

— programy a projekty prací, děl nebo úprav, které podléhají ohlašovacímu režimu, systematicky osvobozovala od tohoto posouzení,

nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 6 odst. 3 téže směrnice.

2) Ve zbyvajících částech se žaloba zamítá.

3) Francouzské republice se ukládá náhrada dvou třetin nákladů řízení. Evropské komisi se ukládá náhrada jedné třetiny nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 197, 2.8.2008.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 4. března 2010 — Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-297/08) (¹)

(„Nesplnění povinností státem — Životní prostředí — Směrnice 2006/12/ES — Články 4 a 5 — Nakládání s odpady — Plán pro nakládání s odpady — Přiměřená a jednotná síť zařízení na odstraňování odpadu — Nebezpečí pro lidské zdraví nebo životní prostředí — Vyšší moc — Narušování veřejného pořádku — Organizovaná trestná činnost“)

(2010/C 113/11)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: C. Zadra, D. Recchia a J.-B. Laignelot, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnec, a G. Aiello, avvocato dello Stato)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Spojené království Velké Británie a Severního Irsku (zástupci: S. Ossowski, zmocněnec, a K. Bacon, barrister)

Předmět věci

Nesplnění povinností státem — Porušení článků 4 a 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/12/ES ze dne 5. dubna 2006 o odpadech (Úř. věst. L 114, s. 9) — Region Campania

Výrok

1) Italská republika tím, že nepřijala, pokud jde o region Kampánie, veškerá opatření nezbytná k zajištění toho, aby odpady byly využívány nebo odstraňovány bez ohrožení lidského zdraví a bez poško-

zení životního prostředí, zvláště pak tím, že nevybudovala přiměřenou a jednotnou síť zařízení na odstraňování odpadu, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 4 a 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/12/ES ze dne 5. dubna 2006 o odpadech.

2) Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

3) Spojené království Velké Británie a Severního Irsku ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 223, 30.8.2008.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 9. března 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia — Itálie) — Raffinerie Mediterranee SpA (ERG), Polimeri Europa SpA, Syndial SpA v. Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero della Salute, Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero delle Infrastrutture, Ministero dei Trasporti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Regione Siciliana, Assessorato Regionale Territorio ed Ambiente (Sicilia), Assessorato Regionale Industria (Sicilia), Prefettura di Siracusa, Istituto Superiore di Sanità, Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Vice Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Agenzia Protezione Ambiente e Servizi Tecnici (APAT), Agenzia Regionale Protezione Ambiente (ARPA Sicilia), Istituto Centrale Ricerca Scientifica e Tecnologica Applicata al Mare, Subcommissario per la Bonifica dei Siti Contaminati, Provincia Regionale di Siracusa, Consorzio ASI Sicilia Orientale Zona Sud, Comune di Siracusa, Comune d'Augusta, Comune di Melilli, Comune di Priolo Gargallo, Azienda Unità Sanitaria Locale N8, Sviluppo Italia Aree Produttive SPA, Invitalia (Agenzia nazionale per l'attrazione degli investimenti e lo sviluppo d'impresa SpA), dříve Sviluppo Italia SpA

(Věc C-378/08) (¹)

(„Zásada „znečišťovatel platí“ — Směrnice 2004/35/ES — Odpovědnost za životní prostředí — Časová působnost — Znečištění, k němuž došlo před datem stanoveným pro provedení uvedené směrnice a které přetrvává po tomto datu — Vnitrostátní právní úprava, podle které nese náklady vynaložené na nápravu škod způsobených tímto znečištěním více podniků — Požadavek úmyslu nebo nedbalosti — Požadavek příčinné souvislosti — Veřejné zakázky na stavební práce“)

(2010/C 113/12)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Raffinerie Mediterranee SpA (ERG), Polimeri Europa SpA, Syndial SpA

Zalovaní: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero della Salute, Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero delle Infrastrutture, Ministero dei Trasporti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Regione Siciliana, Assessorato Regionale Territorio ed Ambiente (Sicilia), Assessorato Regionale Industria (Sicilia), Prefettura di Siracusa, Istituto Superiore di Sanità, Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Vice Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Agenzia Protezione Ambiente e Servizi Tecnici (APAT), Agenzia Regionale Protezione Ambiente (ARPA Sicilia), Istituto Centrale Ricerca Scientifica e Tecnologica Applicata al Mare, Subcommissario per la Bonifica dei Siti Contaminati, Provincia Regionale di Siracusa, Consorzio ASI Sicilia Orientale Zona Sud, Comune di Siracusa, Comune d'Augusta, Comune di Melilli, Comune di Priolo Gargallo, Azienda Unità Sanitaria Locale N8, Sviluppo Italia Aree Produttive SPA, Invitalia (Agenzia nazionale per l'attrazione degli investimenti e lo sviluppo d'impresa SpA), dříve Sviluppo Italia SpA

za přítomnosti: ENI Divisione Exploration and Production SpA, ENI SpA, Edison SpA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia — Výklad směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí (Úř. věst. L 143, s. 56) a pojmu „znečišťovatel platí“ — Vnitrostátní právní úprava, jenž dovoluje veřejnému orgánu, aby uložil soukromým podnikatelům, že mají provést opatření k nápravě bez ohledu na jakékoli šetření zaměřené na zjištění toho, kdo je za znečištění odpovědný

Výrok

Nejsou-li v případě znečištění životního prostředí splněny podmínky *ratione temporis* nebo *ratione materiae* směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí, řídí se taková situace vnitrostátním právem, přičemž musí být dodržena ustanovení Smlouvy a nesmí tím být dotčeny jiné akty sekundárního práva.

Směrnice 2004/35 nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, která dovoluje příslušnému orgánu jednajícimu v rámci této směrnice, aby stanovil domněnku příčinné souvislosti mezi provozovateli a zjištěným znečištěním, včetně případu difúzního znečištění, z toho důvodu, že se jejich zařízení nacházejí v blízkosti znečištěné oblasti. Nicméně podle zásady „znečišťovatel platí“ musí tento orgán pro účely stanovení takové domněnky příčinné souvislosti disponovat věrohodnými důkazy, které jeho domněnku mohou podložit, jako například skutečnost, že se zjištěné znečištění vyskytuje v blízkosti zařízení provozovatele, nebo shoda mezi zjištěnými znečišťujícími látkami a složkami používanými uvedeným provozovatelem v rámci jeho činnosti.

Článek 3 odst. 1, čl. 4 odst. 5 a čl. 11 odst. 2 směrnice 2004/35 je třeba vykládat v tom smyslu, že když příslušný orgán rozhodne o uložení opatření k nápravě škod na životním prostředí provozovatelům, jejichž činnosti spadají pod přílohu III této směrnice, není povinen prokázat zaviněné jednání — ať již úmyslné, či nedbalostní, zejména pak úmysl způsobit škodlivý následek — ze strany provozovatelů, jejichž činnosti jsou považovány za příčinu škod na životním prostředí. Naproti tomu tomuto orgánu přísluší jednak, aby předem identifikoval zdroj zjištěného znečištění, přičemž v tomto ohledu disponuje širokým prostorem pro uvážení, pokud jde o postupy a prostředky, které je třeba zvolit, jakož i o délku trvání takového šetření. Dále je tento orgán povinen podle vnitrostátních pravidel o dokazování prokázat příčinnou souvislost mezi činnostmi provozovatelů, na něž se vztahují nápravná opatření, a tímto znečištěním.

(¹) Úř. věst. C 301, 22.11.2008.